

Vlinders als indicator voor stikstofdepositie

Van de Nederlandse vlinders zijn vooral de soorten in opkomst die gedijen in een stikstofrijke omgeving. Beleid om de stikstofdepositie terug te dringen, heeft nog onvoldoende effect.

Dat blijkt uit onderzoek van de Wageningse buitengewoon hoogleraar Ecologie en bescherming van insecten Michiel Wallis de Vries en een collega van de Vlinderstichting. Ze ontwikkelden een indicator voor de effecten van stikstofdepositie aan de hand van populatietrends van stikstofminnende en -mijdende soorten. Van de 56 vlindersoorten die in Nederland voorkomen, geeft de helft de voorkeur aan een stikstofarm milieu; 14 procent gedijt prima bij meer stikstof. De rest maakt het niet veel uit. Onder de stikstofmijders zijn veel bedreigde soorten.

In Nederland is de intensieve landbouw en dan vooral de veehouderij de belangrijkste

bron van de stikstof die neerdaalt in natuurgebieden. Dit heeft een ingrijpende invloed op het functioneren en de soortenrijkdom van ecosystemen. 'Vanaf 1990 wordt de vlindergemeenschap steeds 'stikstofrijker'', zegt Wallis de Vries. 'Het beleid gaat ervan uit dat de stikstofemissies dalende zijn. Met de vlinders hebben we nu een indicator in de praktijk. En die laat zien dat er nog werk aan de winkel is om de stikstofdepositie in de natuur omlaag te brengen.' Het onderzoek is gepubliceerd in een themanummer van het tijdschrift *Biological Conservation*, gewijd aan recente inzichten over bedreigingen voor de biodiversiteit. Info: michiel.wallisdevries@wur.nl

FOTO SHUTTERSTOCK

De bruine vuurvlieder hoort tot de stikstofmijders.